

Oponentský posudek

**Jitka Ženíšková, ČINNOST OPERNÍHO SOUBORU NDB 2015–2020, bakalářská práce
Praha HAMU 2020**

Jitka Ženíšková se již od prvního ročníku vyhranila jako osobnost velmi výrazně orientovaná na problematiku opery a operního provozu. Přispěly k tomu i její praktické zkušenosti s organizováním a produkováním operních představení na HAMU i jinde. A tak i její bakalářská práce je věnována této problematice. Zaměřila se na operní scénu, kterou opravdu velmi důvěrně zná ze svých diváckých návštěv a dlouholetému kontaktu. Svoji práci detailně analyzující Operní soubor Národního divadla v Brně začíná přesným vymezením tématu i cílů, kterých chce ve své práci dosáhnout. Klíčový je pro ni několik sezón začínajících v polovině sezóny 2014/15 a především nástupem uměleckého vedení opery – Jiří Heřman a Marko Ivanovic.

Postupuje přehledně od základních informací o souboru, jeho financování a marketingu a celkovému okruhu činnosti této scény. Mapu činnosti včetně doprovodných programů, zájezdů, edukační činnosti a dalších aktivit vypracovala a analyticky zpracovala Jitka Ženíšková s naprosto dokonalým přehledem a erudiicí. Ze všech kapitol je znát, že autorka dokonale zná všechny důležité inscenace této divadelní scény i jejich ohlas v českém i mezinárodním hudebním tisku a dalších platformách. Významnou část její práce představuje rozbor festivalu Janáček Brno.

Za skutečný přínos považuji snahu autorky v závěru její práce analyzovat příčiny značného poklesu návštěvnosti analyzované scény i velmi racionální a manažersky poučené odůvodnění tohoto jistě nepřijemného stavu. Onen rozpor mezi ambicemi uměleckého vedení a mezi vkusem publika je pro manažerské i umělecké vedení scény asi nejdůležitější otázkou, zejména pokud se jedná o instituci financovanou (podle mého odhadu) z 80 procent z veřejných financí, tedy z oněch často až přespříliš citovaných „peněz daňových poplatníků“.

Z vývodů a stanovisko autorky cítím, že z jejího hlediska je nutno tyto dvě hladiny nejen konfrontovat, ale především nalézt mezi nimi rovnováhu. Jitka Ženíšková se v tomto smyslu projevuje jako skutečná budoucí manažerka.

Vůči práci nemám žádné připomínky, je zpracována výtečně, se zaujetím, erudovaně a přehledně.

Protože Jitku Ženíškovou považuji za vynikající studentku a producentku, rád bych při obhajobě slyšel její názor na několik okruhů otázek. Při obhajobě bych rád s autorkou debatoval o problému návštěvnosti, kterým se zabývá, o problému sponzoringu a obecnějším problému, jak řešit situaci vedoucích uměleckých pracovníků ve veřejných institucích a zároveň velmi silných a tudíž i tvořících uměleckých osobností.

Navrhuji hodnocení A

Praha, 4. V. 2020

Prof. PhDr. Jiří Štílec, CSc